

for usikkert, men det afgørende er, at regeringen har arbejdet for at få nævnt økologisk produktion i topmødepapiret, så vi fortsat vil arbejde for det på topmødet.

Overordnet kan man sige, at det, vi nu skal i gang med, er et opgør med de gamle koloniale strukturer, som desværre er alt for sikkert fastholdt ved, at de fattigste lande sidder i en skruestik som leverandører af planteprodukter og råvarer til den rige verden – ofte på bekostning af fødevarer sikkerhed og miljø. Mange års politisk frihed har ikke ændret de reelle magtforhold; det skal de næste 20 år handle om.

I SF anser vi også derfor handelspolitik for en helt nødvendig del af en samlet politik for fødevarer sikkerhed. Dermed er vi nået til WTO, og her er det vigtigt at holde tungen lige i munden, når strategien skal lægges. SF er stærkt kritisk over for WTO's ensidige satsning på ustyret frihandel; der skal ske betydelige ændringer i WTO og dermed i spillereglerne for verdenshandelen.

For det første skal de rige landes lukkede markeder lukkes op; det gælder f.eks. EU's, hvor der altså skal skabes en friere verdenshandel inden for EU. Det er utåleligt at se på, hvordan f.eks. Marokko har utrolig svært ved at få lov til at sælge tomater i EU. Eller det berømte eksempel på fortsat EU- protektionisme, hvor EU i Lomé-runden åbnede for import af 100 t agurker; det er fem store lastbiler med agurker fra hele Afrika til hele EU!

For det andet skal der sættes på lokale og regionale markeder, der ikke bliver indelagt af dumping fra de rige lande. Der skal indføres en antidumpingbestemmelse, en fødevarer sikkerhed, en klausul i WTO.

For det tredje skal de fattigste lande kunne beskytte deres markeder. Lad mig citere Obaidullah Khan, regional repræsentant fra FAO i Asien:

»Der er noget dybt foruroligende ved et multilateral handelssystem, der nægter udviklingslandene retten til at anvende policyinstrumentet i forsvaret for deres fødevarer sikkerhed, som indtil for nylig af USA og EU blev betragtet som et anliggende for absolut suveræniteten.«

Og endelig skal der for det fjerde indføres globale afgifter på transporten for at holde miljøbelastningen fra den voldsomme transport nede og dermed støtte opbygningen af lokal og regional landbrugsfødevarerproduktion.

I erkendelse af, at frihandel ikke kan løse fødevarer problemerne, blev der i Marrakech

underskrevet en ministerbeslutning, der forpligter ilandene til at kompensere de fattigste nettofødevarerimporterende lande. Vi skal kæmpe for, at den gennemføres og suppleres med en reel fødevarer klausul.

I den stadig friere verdenshandel, som verden bevæger sig ind i, skal der samtidig opbygges et socialt og et grønt sikkerhedsnet, en politisk overbygning.

Så til os selv: I EU skal vi hurtigst muligt ændre landbrugspolitikken, for den er nemlig en selvstændig del af problemet, og SF vil i denne samling tage initiativ til en forespørgselsdebat om de nødvendige ændringer i EU's landbrugs politik.

Herhjemme overser vi diskussionen om vor ensidige satsning på kødvarerproduktion samt vort store forbrug af kød pr. indbygger. Det er jo oplagt, at verden ikke har et fødevarer problem, men snarere et kødproblem. Vi ved, at hvis vi spiser kyllingekød, beslægtet med vi fire gange så meget jord, som hvis vi spiser vegetabilsk, ved svinekød er det seks gange så meget og ved oksekød 10 gange så meget. Så vi kommer ikke uden om også at se meget kritisk på den vestlige livsstil, som definerer velstand og velvære som stadig stigende kødforbrug. I den rige del af verden æder vi os altså til sygdomme, mens de fattige sulter ihjel.

Jeg er glad for den dagsorden, som regeringspartierne og SF har stillet, og også glad for, at den lægger vægt på opfølgningen af mødet i Rom. Her vil det være oplagt at inddrage de mange græsrodsorganisationer, der har været aktive op til Rommødet, hvor bidragene fra 92-landegruppen og Folkekirkens Nødhjælp har været fremragende. Den demokratiske proces er vigtig; den store samtale om disse spørgsmål er afgørende både i ulande og herhjemme.

Mit afsluttende spørgsmål til ministeren bliver derfor, om han vil tage initiativ til, at disse grupper inddrages i den lovede opfølgning efter Rom. Så kan Danmark endelig få en samlet politik på den globale fødevarer sikkerhed, og det har vi aldrig haft før. Dagsordenen i dag er et godt første skridt.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det har været en god debat, og jeg er på regeringens vegne glad for, at der blev taget vel imod regeringens redegørelse. Det må man jo konstatere at der er blevet gjort; det er vel stort set hele Folketinget, som har været enige i den,